

Autor: Tomàs Luis de Victoria

Títol: Ave Maria

Estil/moviment artístic: Renaixement

Cronologia: Segles XV-XVI

Tímbrica: A cappella. 4 veus (sorprà-contralt-tenor-baix) (Però també era possible que instruments doblassin les veus).

Gènere: música religiosa. A Espanya, el moviment de la **Contrarreforma** (Concili de Trento), va ser la reacció contra la reforma protestant iniciada a Alemanya. Entre altres coses, la Contrarreforma va establir que no s'interpretàs música profana dins les esglèsies i que el text cantat en llatí s'entengués clarament. Música molt espiritual, sovint comparada amb les obres del pintor El Greco, per exemple en les seves figures estilitzades, i a la literatura dels místics espanyols (Sant Joan de la Creu i Sta Teresa)

Textura: Després d'una frase monòdica, a partir d'un cant gregorià, és Polifonia. A la primera part predomina el **contrapunt (les veus es contesten imitant els dibuixos melòdics en moments distints)** A la segona part de la peça, **l'homofonia. (Totes les veus avancen amb el mateix ritme a la vegada, encara que a una altura distinta)**. Les idees del Concili de Trento segueixen en la línia de l'Ars Nova: per tal de potenciar el sentit del text, la polifonia renaixentista tendeix a destacar la primera veu sobre les altres, apropant-se a la **melodia acompanyada**.

Forma: **motet.** Forma musical polifònica, vocal i religiosa que, al Renaixement, deixa de tenir llengües distintes per a cada veu. Sol ser a cappella, però també era possible que instruments doblassin les veus.

Dinàmica: Repeticions de frases en dues intensitats (fort i fluix) per reforçar l'expressivitat de les paraules:

«Sancta Maria, Mater Dei» : el piano després del forte reforça la súplica a la Mare de Déu

«Ora pro nobis» (pregau per nosaltres)

«Pecatoribus» (pecadors): en forte, per mostrar la importància de tenir por al pecar i ser humils.

Ritme i tempo: el ritme és a vegades binari i a vegades ternari. El ternari dóna a l'obra una sensació d'agilitat. La pulsació és flexible: s'accelera o es ralentitza a finals de frase per donar expressivitat. Es un tempo tranquil.

Estructura. Dues parts: la primera és de ritme binari, contrapuntística i neumàtica; la segona és de ritme ternari, homofònica i més sil·làbica. Els canvis de dinàmica es troben a la segona part.